

عنوان مقاله:

پلکس سازی؛ روشی نو در ارائه طراحی مسکونی در جهت تحقق عینی معماری پایدار

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

شیما توسلی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

خلاصه مقاله:

این مقاله کوششی است هدفمند برای معرفی و تشریح روشی نو در طراحی مسکونی که امروزه در برخی کشورهای پیشرفته جهان با هدف تأمین مسکنی پایدار، امن و همسو با شرایط محیطی پیشنهاد شده است و در آن بحث خانه به صورتی معمارانه براساس شاخص های خانه و خانواده به سنجش برده می شود. این در حالی است که در کشور ما بیشتر اتلاف انرژی در سطح کلان، بدلیل از هم گسیختگی بافت های شهری امروز رخ می دهد ولی توجه اکثر صاحب نظران مسایل بهینه سازی مصرف انرژی به تک بناهایی می باشد که هر یک از تک بناها بجز در بستر شهری آن که همان بافت شهری است معنا پیدار نمی کند؛ از طرفی رشد جمعیت و افزایش شهرنشینی موجب رواج راهبرد بلندمرتبه سازی شده است. مهمترین مسأله ای که این گونه ساختمانی با توجه به تجمیع کاربران در سطح محدود با خود به همراه دارد، بهره گیری و مصرف زیاد انرژی است؛ لذا اساساً با اهداف پایداری در تناقض است. اینراهبرد علاوه بر اثرات زیست محیطی زیانبار، معضلات اجتماعی و روانشناختی زیادی پیش روی انسان قرار داد، جمع شدن گروه های مختلف اجتماعی با ساختار فرهنگی متفاوت در کنار همدیگر می تواند منجر به نوعی ناهماهنگی و عدم تعادل در جامعه شود. رونش این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و ابزار فیش برداری است و رویکردی توصیفی دارد و به تشریح ابعاد متفاوت در پلکس سازی با توجه به بررسی مصادیق و نمونه های موجود، از سامانه های زیستی نوین، پرداخته. بنظر می رسد نتایج به دست آمده از این پژوهش می تواند مقدمات لازم برای تحقق عینی معماری پایدار، از طریق روشی نو در ارائه ی طراحی مسکونی در کشور، فراهم کند.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، مسکن پایدار، پلکس سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290556>

